

Flygtninge

Skrevet af Ditlev V. Petersen

Torsdag, 20. december 2018 23:17 -

Der er ingen tvivl om, at det store antal flygtninge i verden er et problem. Ikke mindst for flygtningene selv. Dernæst er det et stort problem for de nabolande, der tager imod langt de fleste af dem, ofte i meget store tal. Endelig synes de at være et påfaldende stort problem for politikere i de rige lande, de lande der fremstår som det største eller sidste håb for en fremtid. Både for dem der flygter fra vold, og dem der flygter for at få en bedre fremtid. Det anses for små problemer, hvis lande i Mellemøsten/Lilleasien skal tage mod mange hundredetusinde flygtninge, mens vor civilisation står foran sin snarlige undergang, hvis Danmark skal tage imod 500.

Der er vel tre måder, man kan håndtere flygtningekrisen på:

1) Man kan omgive EU med en (døds)mur. Romerriget har prøvet den slags før, det holdt ikke i længden. Den slags er også skrækkeligt dyrt, ud over at vi ikke kan lukke os af fra verden.

2) Man kan gøre EU mindre attraktivt at være i. Man skal så stadig tænke på, at folk ofte flygter fra mord og voldtægt. Det er krævende at tilbyde noget, der er værre end det. Men selvfølgelig ville det i sidste ende få »fattig-rakket« til at forlade EU og søge andre steder hen. Så bliver der mere til de rige.

3) Eller man kan bruge kræfter og penge på at gøre landene uden for EU bedre at leve i. Give folk der et reelt håb.

De to første løsninger bliver prøvet nu. Det flyder med lig på Middelhavets kyster. Uanset hvilke teknologiske mur-løsninger man forestiller sig, vil der være huller i systemet. Rent bortset fra, at få af os ønsker, at unge mennesker skal vokse op som soldater ved en dødsмур. Og Frankrig står for tiden i flammer, fordi man søger at forsøde tilværelsen yderligere for »de rige svin« på bekostning af de mange. Nu forsøger man at bortmane det grimme spørgsmål med at det skulle være fremmedhadende populisters værk. Lavtlønsydelse og bortfald af dagpenge og pension herhjemme har samme mål. Det kan få lignende resultater. Franske byer har stået i flammer før, det har man også set i England. Det kommer der ikke noget godt ud af for nogen. Fattigdom uden håb er let antændeligt. Hvorimod samfund med social sikkerhed og stor lighed er trygge samfund at leve i.

Flygtninge

Skrevet af Ditlev V. Petersen

Torsdag, 20. december 2018 23:17 -

Folk flygter ikke kun fra krige. Religiøs diskrimination, generel undertrykkelse er også grunde. Andre flygter fra sult og elendighed udløst af klimaforandringerne. Det har man forudset i årevis. Alligevel har forskellige politikere set det som et gode for landbruget eller som uden betydning for i stedet at kaste sig over burkaer og parabolantenner. Klimaforandringerne skyldes primært de rige landes forbrug. Dette benægtes, alt ville være godt, hvis bare afrikanerne fik nogle færre børn. Virkelig? En gennemsnitlig dansker har et forbrug, der svarer til 25-30 gennemsnitlige afrikanere. Faldende fødselstal følger normalt efter lav børnedødelighed og større tryghed, ikke omvendt.

Endelig er der dem, der flytter i håb om en bedre fremtid. For der er meget lille håb om en fremtid i f.eks. Afrika. Vore egne forfædre flyttede i stort tal til USA og Argentina, da situationen herhjemme blev ubærlig for mange. Vi bør derfor have stor forståelse for, at andre har samme drømme. I øvrigt blev tilværelsen i USA ofte ganske rædsom. USA præsterede slum af værste slags.

Desuden har vi fra Europa og USA gjort alt for, at Afrika ikke får muligheder for at udvikle sig. Slavehandelen og støtte til lokale banditfyrster er velkendt. Eller burde være det. Det blev fulgt af kolonialismen, hvor vi med Biblen i den ene hånd og våben i den anden drog ud for at civilisere verden. Og udplyndre den. Der var forskelle i graden af grusomheder, men udplyndringen var sat i system. Resultatet blev en grusomhed pisket ind i de afrikanske menneskers bevidsthed, som også slår ud i dag. Afrikanske militsers håndsafhugninger har de lært af bl.a. belgiske koloniadministratorer. Den grasserende homofobi synes bragt til kontinentet af missionærer. »Hvis dit øje forarger dig, så slå din nabo ned«?

I den »postkoloniale« tid har vi ved enhver lejlighed modarbejdet og myrdet politikere og bevægelser, der har søgt at udvikle deres lande. Det går fra Lumumba til Gadaffi, fra Mozambique til Vestsahara. Afrikansk industri reduceres til plantager og minedrift, råstoffer uden lokal forarbejdning som ville kunne gøre landene og befolkningerne rige. Der dyrkes kakao, oliepalmer og kaffe i stedet for ordentlig mad. Vi dumper europæisk mælkepulver og modernemælkserstatning og udkonkurrerer afrikansk landbrug. Dyrebare råstoffer hentes ud af morderiske og korrupte politikere og »soldaterkejsere«. Vi har selv skabt det helvede, som Afrika er blevet. Vi kommer også til at betale en stor del af regningen derfor. Med det gode eller med det onde.